

135

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 marca 1991 r.

w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych.

Na podstawie art. 40 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 24, poz. 110, z 1982 r. Nr 31, poz. 215 i z 1991 r. Nr 22, poz. 93) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za klauzulę wykonalności, stwierdzenie prawomocności, odpisy, zaświadczenia, wyciągi oraz inne dokumenty wydane na wniosek na podstawie akt pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 5000 zł za każdą stronicę wydanego dokumentu.

2. Opłatę, o której mowa w ust. 1, pobiera się również w razie przesłania z urzędu instytucji państwowej lub społecznej odpisu lub wyciągu wyroku zaopatrzonego w klauzulę wykonalności, zasądzonego w postępowaniu karnym odшкоdowanie pieniężne.

3. Każdą rozpoczętą stronicę liczy się za całą.

4. Jeżeli pismo jest sporządzone w obcym języku lub zawiera tabelę, pobiera się opłatę w podwójnej wysokości.

§ 2. Opłatę kancelaryjną za odpis orzeczenia z uzasadnieniem, doręczonego na skutek żądania sporządzenia uzasadnienia orzeczenia, zgłoszonego w terminie siedmiodniowym od ogłoszenia sentencji, pobiera się:

- 1) w sprawach rozpoznawanych w pierwszej instancji przez sąd rejonowy — w kwocie 10.000 zł,
- 2) w innych sprawach — w kwocie 30.000 zł.

§ 3. Za uwierzytelnienie odpisu statutu w postępowaniu rejestrowym pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 50.000 zł.

§ 4. Od podania strony o złożenie rewizji nadzwyczajnej pobiera się opłatę kancelaryjną w kwocie 50.000 zł.

§ 5. Jeżeli obowiązek uiszczenia opłaty kancelaryjnej powstał przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, opłatę pobiera się w dotychczasowej wysokości.

§ 6. Traci moc rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 23 lipca 1982 r. w sprawie wysokości opłat kancelaryjnych w sprawach cywilnych (Dz. U. Nr 23, poz. 167, z 1985 r. Nr 48, poz. 252, z 1989 r. Nr 11, poz. 61 i Nr 60, poz. 356 oraz z 1990 r. Nr 70, poz. 413).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1991 r.

Minister Sprawiedliwości: *W. Chrzanowski*

136

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 29 marca 1991 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów leczniczo-wychowawczych, zakładów opiekuńczo-leczniczych, zakładów opiekuńczo-rehabilitacyjnych i zakładów rehabilitacji zawodowej inwalidów.

Na podstawie art. 24 i 31 ust. 2 ustawy z dnia 28 października 1948 r. o zakładach społecznych służby zdrowia i planowej gospodarce w służbie zdrowia (Dz. U. Nr 55, poz. 434, z 1950 r. Nr 36, poz. 327, z 1951 r. Nr 1, poz. 2, z 1955 r. Nr 11, poz. 67, z 1989 r. Nr 29, poz. 154 i Nr 35, poz. 192 oraz z 1990 r. Nr 34, poz. 198) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 22 września 1989 r. w sprawie uposażenia pracowników zakładów społecznych służby zdrowia, zakładów leczniczo-wychowawczych, zakładów opiekuńczo-leczniczych, zakładów opiekuńczo-rehabilitacyjnych i za-

kładów rehabilitacji zawodowej inwalidów (Dz. U. Nr 58, poz. 346, Nr 65, poz. 398 oraz z 1990 r. Nr 7, poz. 43, Nr 25, poz. 148, Nr 37, poz. 213, Nr 54, poz. 317 i Nr 84, poz. 496), tabela stawek uposażenia zasadniczego, stanowiąca załącznik nr 1 do rozporządzenia, otrzymuje brzmienie określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1991 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *W. Sidorowicz*